

Seurakuntauutiset

Helsingin Siion-seurakunta 5-6 / 2022

Kiitos Herralle kesästä!

Suomen suven lämmin päivä oli tullut iltaan ja istuin kotiseurakuntani keskiviikon rukouskokouksessa joskus kultaisella 80-luvulla. Saarnaaja juontaa iltaa ja heittää ilmoille kysymyksen kiitosaiheista. Koolla oleva yhteisö on hyvin empivä ja hiljainen, kuin terälehtensä sulkenut valkovuokko ilta auringossa. Kokouksen juontaja uusii kysymyksensä kiitosaiheista ja hiljaisuus seurakunnassa syveni. Ilmapiiri oli lukossa. Kaiken kauniin keskellä salaperäinen apatia oli läsnä. Vihdoin eräs iäkäs sisar avasi suunsa ja ilmoille kajahti: ”Kiitos Herralle kesästä!” Näin saatiin rukouskokous kiitollisin mielin alkuun. Tämä lyhyt episodi rukouskokouksesta on jäänyt vahvasti mieleen. Olemme saaneet Jumalan suuresta armosta niin paljon. Meidät on havaittu ja nimemme on kirjoitettu elämän kirjaan. Olemme saaneet syntimme anteeksi ja olemme löytäneet vahvan perustan elämäämme. Meillä on Pyhä Henki lohduttajana ja oppaana Jumalan suuriin salaisuuksiin. Olemme saaneet Herralta niin paljon, että voisimme ilosta nauraa ja ottaa ns. ”lämpimiä askeleita”. Kuulin, että kerran 60-luvulla Eino Ilmari Manninen tuli kerran kokoukseen käsillään kävellen Helsingin Saalemissa ja tunnelma salissa muuttui täysin.

Olen itse **löytänyt kiitosaiheita Jumalan sanasta**. Efesolaiskirje 1:3-11 on valtavat aarteet. Luvussa kerrotaan neljä vahvaa asiaa, joiden tulisi olla osa identiteettiämme.

1. Minut on siunattu Kristuksessa kaikella hengellisellä siunauksella.
2. Minut on valittu olemaan pyhä ja nuhteeton Hänen edessään- rakkaudessa.
3. Minut on määrätty lapseuteen, Hänen yhteyteensä.
4. Omistan perintöosan ts. olen kaiken perillinen.

Olemme saaneet hyvää opetusta näistä aarteista Juhani Pikkaraisen kautta menneen kauden aikana. Syyskaudella hän jatkaa uusin teemoin jHs. Kuulin hiljattain kahdelta Herran omalta hyviä uutisia tämän vaikean koronan aikana. Sisar kertoi innoissaan, että pahimman tilanteen aikana hän otti tamburiinin käteensä ja ylisti Herraa kotonaan. Veli kertoi, että hän riemuitsi Herran edessä kotonaan pomppien. Nyt on tullut aika kiittää ja ylistää Herraa, vaikka käsiä paukuttaen ja pomppien omissa oloissasi. Ole rohkea ja lähde liikkeelle! Olemme Kristuksen sotilaita emmekä potilaita. Älä anna ulkoisten asioiden orjuuttaa sinua vaan käännä katseesi Jumalan sanan lupauksiin. Eletään täysillä Herralle ja tulemme iloisesti yllättymään. Hän on heikoissa väkevä! Olemme silloin Paavalin opetuksen kanssa samassa veneessä.

Sinun tuleviin päiviin siunausta toivottaen Hannu Hietanen

Suuri voitto Jeesuksessa

Pelastus Kristuksessa on kaikkein suurin ilo ihmiselle, kuitenkin se on vakava asia. Se vaatii sijaiskuoleman hyväksymisen. Jeesus vertaa pelastumista maahan kylvettyyn vehnänjyvään, joka kuolee mutta samalla synnyttää uuden elämän, joka versoo maasta taimelle.

Johannes 12:24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.

Vaikka kuolema toisen puolesta on suurin rakkauden osoitus ei marttyyriksi heittäytyminen toisen puolesta pelasta. Paavali sanoi olevansa mieluummin hylätty, jos voisi siten pelastaa muita, mutta ymmärsi, ettei se riittänyt.

Room. 9:1-2 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele — sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä, että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta,

Pietari ja muut opetuslapset tahtoivat heittäytyä marttyyreiksi, mutta eivät onnistuneet.

Mark 14:31 Mutta hän (Pietari) vakuutti vielä lujemmin: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä”. Ja samoin sanoivat kaikki muutkin.

Apostoli piti tärkeimpänä opetuksena tuntea Kristuksen ristiinnaulitseminen ja ylösnousemuksen voima, että usko perustuisi Jumalan voimaan. **(1 Kor 2:1-5.)** Onkin paljon muodollista omavoimaista kris-

tillisyyttä mutta se ei pelasta. Tarvitaan henkilökohtainen suhde Kristukseen. Ainoastaan hän, joka koko sydäimestään vilpittömästi huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Mutta jos jokainen, joka huutaa pelastuu, niin miten käy jokaiselle, joka ei huuda?

Pelastusta tarvitseva ihminen on yleensä synnintunnossa ja huutaa koska ymmärtää, että tarvitsee pelastuksen. Siis jokainen voi huutaa avuksi Herran nimeä, riittää kun ymmärtää tunteista riippumatta olevansa tarvitseva ihminen ja kääntyy Herran puoleen. Tästä eteenpäin Herran uskollisuus varjelee!

On vain yksi oikea vaihtoehto. Vain Kristuksen kuolema kelpaa Jumalalle syntien sovituksiksi. Kristuksen kuolema on meille voima, jolla voimme kuulettaa lihamme mielen himoineen ja haluineen, ja kasvaa ylösnousemusvoimassa Jumalamme säätämän armon mukaisesti.

Suurin olemassa oleva ilonaihe on pelastus Kristuksessa Jeesuksessa. **Neh 8:10** Ja älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkyytenne. On hyvä ja siunattua olla voittajan puolella. Se riittää.

Esa Ovaskainen



Minä uskon

Minä uskon, vaikka se ei ole muodikasta eikä nykyaikaista. Minä uskon ikiaikojen Jumalaan, joka on aina ollut ja joka tulee aina olemaan. Minä uskon, vaikken näe Häntä, koska näen joka päivä Hänen tekonsa. Tunnen tuulen, koen auringon lämmön ja näen valaisevan tähtitaivaan, ensimmäisen sinivuokon, pienen vauvan varpaineen ja sormineen. - Voisinko olla uskomatta? Isoisäni, joka oli kyläseppä, opetti minua, kun olin lapsi. Hän näytti käsiään ja kertoi aina uudelleen, että Jumala on antanut hänelle kymmenen pientä palvelijaa, joiden avulla hän voi tarttua työhön. Se oli hänen uskontunnustuksensa.

Minä uskon, vaikka näen ikäviä asioita ympärilläni. Minä uskon, vaikka koen myötätuntoa ja murhetta sodan vuoksi. Minä uskon, siksi rukoulen. Minä polvistun joka päivä yhdessä tuhansien sotilaiden ja perheiden kanssa ja pyydän varjelusta ja rauhaa. Minä uskon Jumalan sanaan, joka opettaa

Ps. 66:12 : Me jouduimme tuleen ja veiteen, mutta Sinä veit meidät yltäkylläisyyteen. Hän vie meidät yltäkylläisyyteen, omaan läsnäoloonsa ja me ymmärrämme elimme tai kuolemme, olemme Herran omat.

”Minä uskon, en voi muuta, kun ei muuta olekaan. Kenen turviin voisin mennä, kenen kanssa kaiken jaan?” Näin lauluntekijä sanoittaa tuntemuksensa. On ihanaa, kun on ystäviä, sisaria ja veljiä, joiden kanssa

voi kokea yhteyttä, jakaa ajatuksia ja rukoilla yhdessä. Kun turvallisuusrakenteemme alkaa horjua, niin meillä on Taivaan Isä, jonka siipien suojaan voi aina mennä. **Hän on sinun aikojesi vahva turva, runsas apu, viisaus ja ymmärrys** (Jes.33:6). Jos sana opettaa: Hän on sinun aikojesi vahva turva, niin Hän todellakin on sitä - kaikissa olosuhteissa. Hän on runsas apu siellä, missä sitä tarvitaan. Hän on aina tavoitettavissa. Hänen vastaanottonsa on aina auki. Hän on luotettava ystävä, todellinen turva ja Vapahtaja. Hän on tie, totuus ja elämä, siksi uskon Häneen.

Minä uskon, vaikken saisi vastauksia kysymyksiini, sillä Hän on vastaus. Jeesuksen lähellä sydämeni tyyntyy ja voin iloita Hänessä. Hän on todellisen ilon lähde. Joskus mietin, kuinka solmussa asiat voivatkaan olla, mutta asioilla on tapana järjestyä. Tiedäthän, että Hän vastaa ajallaan.

Sinä saat voiman ristiltä, Jeesuksen sovintotyöstä. Sinä olet Hänen lapsensa sellaisena kuin olet. Kuuletko laulun: **Jumalan kädet kantaa, Jumalan kädet kantaa, usko ja luota vaan.**

*Uskolla ja luottamuksella
Ritva Himanka*



Tulevat tapahtumat:

Su 29.5. klo 11:00 Arto Boa



La 4.6. klo 16:00 Raamattupäivät:
Martti Ahvenainen ”Tule Pyhä Henki”



Su 5.6. klo 11:00 Helluntaijuhlat: Martti Ahvenainen ja musiikissa Hillel Tokazier





Löytämisen riemua!

Hei Kaikille!

Olen **Oona Kentz** ja olen liittynyt Helsingin Siion-seurakuntaan. Olen siitä iloinen koska olen saanut tutustua uusiin ihaniin ihmisiin seurakuntayhteyden kautta!

Olen tullut uskoon vuonna 1993 -1994 välisenä aikana. Ihan tarkkaa päivämäärää en enää muista. Sitä ennen koin etsikkoajassani Jumalan ilmaisseen itsensä minulle monin eri tavoin mm. unien kautta sekä herättäen kaipuuta etsiä jotakin suurempaan. Silloin en vielä ymmärtänyt, että se suurempi on Jeesus.

Konkreettisesti uskoontuloni tapahtui kotona ollessani, arkiaskareitteni keskellä. Tätä ennen olin käynyt Siionin rukouskokouksessa ja siellä esitettiin kysymys; ”kuka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle, niin voi tulla tänne eteen rukoiltavaksi”. Minä menin ja puolestani rukoiltiin syntisen rukous. En kuitenkaan kokenut itseäni syntiseksi siinä vaiheessa ja en mitään muutakaan ihmeellistä. Kuitenkin kotona tiskatessani, sanoin Herralle, että jos olet olemassa, niin ilmaise itsesi minulle. Ja niin hän ilmaisi itsensä. Sain konkreettisesti kokea hänen läsnäolonsa, rakkautensa ja anteeksiantonsa synneistäni. Koen usein, että Jumala puhuu minulle musiikin muodossa ja teen sen pohjalta lauluja.

Teen terveys- ja sosiaalialalla ihmissuhdetyötä ja työkuvaani on moninainen mm. mielenterveys-kuntoutustyö. Teen myös sielunhoitoon liittyvää terapiatyötä, johon liittyy myös ohjausta ja luennointia. Aiheina ovat esim. elämämme eri haasteet ja kasvuvaiheet. Olen saanut liittyä Nardus-musiikkiryhmään ja olen siitä iloinen. Toivotan kaikille siunaavaa kevättä!



Ystävällisin terveisin - Oona

Tilaisuudet touko-ja kesäkuu:

Keskiviikkoisin on ”**kiitoksen ja rukouksen ilta**” klo 18:30 touko-kesäkuu. **Markku Veilo** vierailee kerran kuukaudessa keskiviikkoisin vuoden 22 lopulle asti. **Juhani Pikkarainen** opettaa touko-kesäkuu, kerran kk:ssa, kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona.

Ke 04.05. klo 18:30 Juhani Pikkarainen
Su 08.05. klo 11:00 Juhani Kuusela
Su 15.05. klo 11:00 Mauri Venemies
Ke 18.05. klo 18:30 Markku Veilo
Su 22.05. klo 11:00 Joni Saarela
Su 29.05. klo 11:00 Arto Boa

Ke 01.06. klo 18:30 Juhani Pikkarainen
La 04.06. klo 16:00 Martti Ahvenainen
Su 05.06. klo 11:00 Martti Ahvenainen
Su 12.06. klo 11:00 Roderik Pajunen
Ke 15.06. klo 18:30 Markku Veilo
Su 19.06. klo 11:00 Ritva Himanka
Su 26.06. klo 11:00 Ei kokousta
Su 03.07. klo 11:00 Juhani Kuusela

OTA YHTEYTTÄ

Siion-Seurakunta, Nordenskiöldinkatu 3, 00250 Helsinki

045 6497076 toimisto (ma klo 10-14)

www.siion.net • seurakunta@siion.net • www.facebook.com/siionseurakunta

Lahjoitukset: Helsingin Siion-srk FI 56 1555 3000 1242 72

Seurakuntaautiset:

Päätoimittaja: Hannu Hietanen 045-6790270 hannuhietanen@elisanet.fi

Avustajat: Esa Ovaskainen ja Ritva Himanka

Painopaikka: Painopalvelu Juutiprint Oy